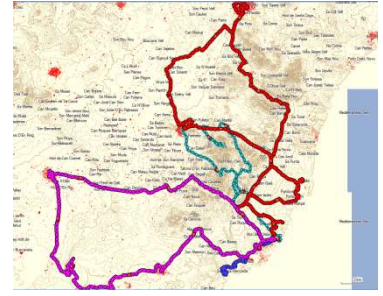

Vakantie Mallorca 130419-130424

Cala d'Or, hotel Ponent

met Anja

vrijdag 19-04: vertrek

Deze vakantie geboekt nog in de tijd dat Anja haar contract nog niet verlopen was en dus buiten de UWV-vakantie gehouden kon worden. Bovendien was ik ook wel aan vakantie (en zon) toe, het fietsseizoen is aan de gang en die melkflessen onder me zijn dan niet om aan te zien.

Doordat Anja wat meer tijd had heeft ze de reis geheel uitgezocht en geboekt. Zowel heen als terug op schappelijke tijden, zodat we niet te vroeg het bed uit hoefden en toch mooi op tijd op plaats van bestemming zouden zijn.

Nadat we met Ryanair geland waren, stond ook meteen een shuffelbus gereed bij de eerste palmbomen en zo zaten we om 14:00 uur al mooi in de zon aan het zwembad en maakte we kennis met de alledag aanwezige animator "I love you; my family; Ohh my Ghoss"

Na een biertje en wat vreemd ogende en niet smakende witte wijn zijn we een eerste verkenning gaan maken in het witte dorp (architectonisch aangelegd). Leuk allemaal kleine baaien waar hotels en gigantische bungalows omheen waren geplaatst. opvallend het blauwlagune water en de rust (nog geen vakantieperiode, al waren alle 'normale' fietsen al verhuurd). Op zich valt er m.i. ook in hoogtijdagen niet veel in dit dorp te beleven als zee, strand en zwembad.

Na deze exercitie ons intrek genomen en met wat lekkernijen uit de supermarkt op de kamer geborrelt en nog de winnende etappe door Nibali meegepakt. Daarna het diner, lopend buffet dat goed verzorgd oogde. Al snel aangeleerd een 4-gangen menu te maken: soep vooraf, een zelf aangeklede salade, gevolgd door de hoofdschotel en afgerond met fruit, yoghurt en/of taartjes. De drank werd keurig bezorgd en konden we ook bewaren tot de volgende dag.

Het eerste akkefietje de volgende morgen, want post onder de deur door. Het bleek dat we meteen na het diner de drankjes hadden moeten afrekenen, een les voor de volgende avonden.

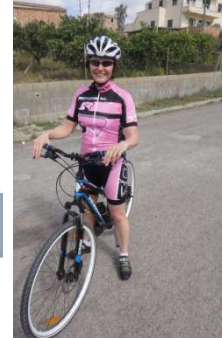

zaterdag 20-4: eerste fietstocht

Om 10:00 uur had Anja de fietsen gereserveerd en Fabian was stipt op tijd ter plekke. Mooie Wheelers, maar wel trekking-bikes met 27 versnellingen en schijfremmen. Volgens hem kon je hiermee op alle soorten terrein uit de voeten. En dus na instellen van de zadels konden we om 11:00 uur op pad voor onze eerste verkenning over (dit deel van) het eiland.

vreemde geometrie van deze fietsen !

Op zich reden de fietsen best lekker, met wat dikkere en allway banden goed om overal te kunnen rijden was ons meegegeven. Ervaar het maar.

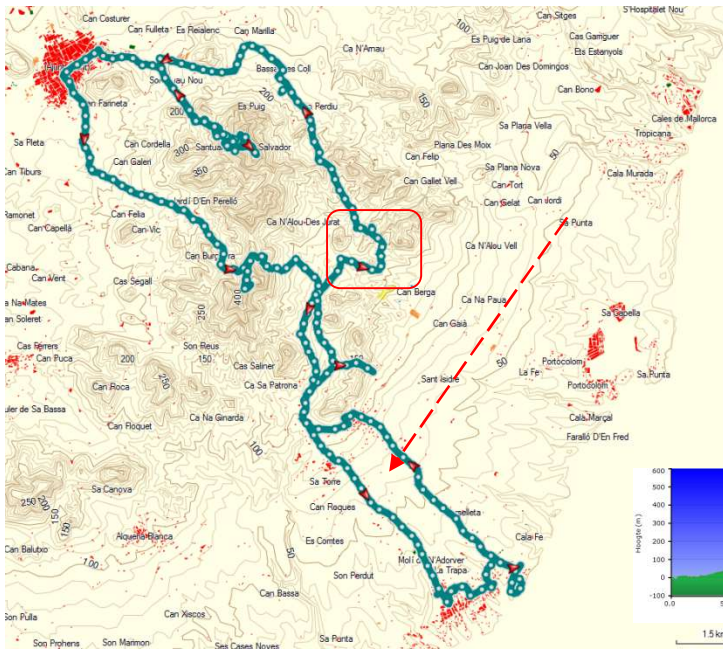

Prachtige natuur, met bloemenvelden of bergjes geheel bedekt met bloemenpracht (geel-oranje komt hier niet zo tot z'n recht). Maar ook citroen-, sinaasappels en dadelbomen. Fantastisch, we zijn er al echt uit.

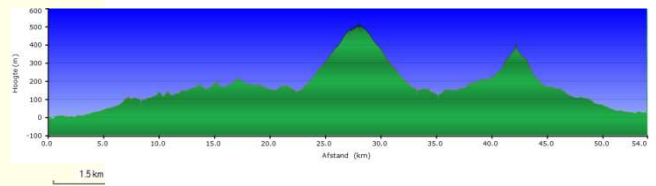

Het weer was minder dan gehoopt, net warm genoeg om met ontblote armen en benen te rijden en daarbij toch een stevige bries. Het landschap was echter hartverwarmend en zeker toen we van de geëigende paden afgingen op zoek naar het kasteel. Ruwe natuur, op en neer, en mooie paadjes en uitzichten om van te smullen. *Toscaans, Zuid-Frans, Engels landschap.*

Situatie foto's ingetekend.

Na deze binnenlanden weer verlaten te hebben nog even gejaagd over de grote weg om racefietsers bij-/voor te blijven alvorens we de klim naar San Salvador zouden gaan doen (510 m tegen 6,4 % gemiddeld).

Op deze fietsen al gauw het gevoel dat je achterover getrokken wordt, ook het plakken van de banden aan het wegdek werkte frustrerend toen ik na flink verzet toch werd ingehaald door een racefietser. Afijn goede training moet ik me maar bedenken. Toch een mooie klim met wat haarspeldbochten net of je echt aan een tocht bezig was. Boven gekomen (koud) wat foto's voor het nageslacht en toen in het restaurant onze lunch genomen. Pittoresk in een oud kasteel, waar kampioenen ook truitjes hadden laten ophangen en tegelijkertijd hier ook maar een foto gemaakt met een toast op Ed z'n 50-ste verjaardag ('s anderdaags).

Nog het kerkje ingegaan om onze culturele smaak ook op te frissen en toen naar beneden. Na ca. 4 km weer een klein weggetje ingeslagen waar we een wandelend stel tegenkwamen. Hij bleek half Nederlands/haf Mallorcaans te zijn (Maastricht), zij een Duitse met Nederlands accent. Zij gaven aan hier door te gaan en van een mooi uitzicht te kunnen genieten op de top en dan niet via de weg terug, maar via een grindpad binnendoor te kunnen rijden.

Daar naar toe? Ja, voor het uitzicht!

Inderdaad een mooi uitzicht, zeker op de haven van Portocolom, waar we later nog langs zouden gaan. Verder was hier bij het beleven en dus via het steile d'Or. Helaas, een ongelukje zit fiets. Op een steil stuk in een MTB trek je de fiets er zo uit, Door de schijfremmen en de de kop en letterlijk op mijn zonger gevoel en twee beelden armen en rechterknie. Anja met een behoorlijke schrik zag mee te vallen en had ik een voorhoofd mee opgevangen).

Middeleeuwse kasteel niets te grindpad opgewekt terug naar Cala in een klein hoekje en ik naast de richel terechtgekomen. Met een maar met de trekking-bike dus niet. verkeerde geometrie vloog ik over gezicht (blauwe oogkas, neus met de ogen) en schaaftde daarbij kwam wat later en natuurlijk weer ze me nog liggen. Gelukkig leek dit helm op (grootste klap op het

Teruggekomen, toch wat aangeslagen, rustig aangedaan en met een mooi uitzicht met de avondzon vanuit de "oudenvandagen kamer" gedineerd.

zondag 21-4: tweede fietstocht

De vooruitzichten van het weer waren wat minder dan gisteren, maar na een zeer uitgebreid ontbijt zagen we het weer zonnig in en zaten we 11:30 uur op de Wheelers.

We hadden het plan meer noordwaarts te gaan en beseften nog niet dat de dag weer in minuer zou eindigen. Mede door de net gevallen regen, we waren al verheugd de bui zelf gemist te hebben, was het wegdek spekglad geworden en de olie - juist in de bochten van de uit het lood gelegen rotonde, die we ook nog eens naar beneden toe naderden – was een filter op de weg die we niet tijdig zagen. Door de zo te hoge snelheid en het verkeerde zwaartepunt op deze fietsen gingen we - allebei - (on)behoorlijk op onze heupen (rechts).

Even terug, na een rustig begin op het gemak wat baaien te hebben bekeken en ook het al eerder genoemde haventje te hebben rondgefietst bogen we af richting Monacor. De zon lieten we toen ook achter ons en de gehele dag reden we over rustige landweggetjes op en neer onder het grauw/zwarte wolkendek. Alleen bij de lunch was de zon ons welgezind.

Haven Portocolom

Wat een bloemenvelden zagen we onderweg en ook het kwetter van de vogels was prettig als begeleiding in dit decor. Alleen die honden!

Zoals al aangegeven het laatste stuk terug was niet meer het zoeken van de weg, maar op de grote plaat bergaf huiswaarts. Het waren rechte wegen, dus hadden we de glibberigheid ook niet in de gaten en met nog 500 meter te gaan, lagen we daar pardoes op straat. Anja met een flinke 'appel' en snee op haar rechterelleboog en haar schouder kon de klap ook al niet hebben. Beiden hebben we ook de tik met de valhelm op straat meegekregen en de gebutste heupen natuurlijk, maar verder leek er niet veel aan de hand te zijn. Het dubbele beeld had dit keer alleen Anja.

Veelzeggend, niet waar !!

maandag 22-4: wandeltocht

Na een moeizame nachtrust (waarop te liggen?) zijn we opgestaan met horten en stoten. Alles deed bij beiden zeer, dus geen fietsen meer deze vakantie !?

Totaal zonder haast en lust om ergens toe aanstalten te maken en alle ogen toch wel op ons gericht vanonder de 'valse' wimpers besloten we inderdaad dat fietsen géén optie was, Anja zou haar been niet eens over het zadel krijgen, conclusie opstappen zou niet lukken.

Dus na het zeer langdurige en uitgebreide ontbijt de stoute schoenen aangedaan en ons dagprogramma ingesteld op wandelen naar het 3,5 km verderop ZW gelegen natuurgebied. A long way to go. Met een vaart van wel 3 km/uur schiet het dan ook niet op.

Om de pijpunten te vergeten onderweg op de cactussen gefocused.

Afijn, mooie baaien alsof we zo "Blue Lagune" instapten, maar verder een saai gebied (was zeer authentiek) en toen we terugkeerden in Porto Petro hebben we in een supermarkt nog wat inkopen voor op de kamer gedaan en een taxi teruggenomen.

Verder rust, spieren willen niet meer, alles doet zeer.

dinsdag 23-4: derde fietstocht

Last but not least!

Prachtig weer, alleen een stevige NO-wind 4/5. Toch het signaal om onze gehavende lijven op het stalen ros te hijsen en de zuid-zuidwestelijke hoek vanuit het hotel te gaan verkennen.

Rustieke plaatsjes en weggetjes door stenen wallen (zoals in Engeland) omzoomde wegen en paden. Wederom de bloemenpracht langs de berm, wat in de zon een vrolijk en kleurrijk geheel maakte. De gemaaide akkers met de rollen die te drogen liggen: hét vakantiegevoel !

Op een mooi pleintje in Les Salinas koffie gedronken en dan via een aangegeven fietsroute op weg naar Campos. De bordjes waren intussen verdwenen of niet meer door ons opgemerkt, maar we reden op een gegeven

moment op steenslag paden, die naar de diverse Hyaciendas voerden, maar daar ook allemaal dood liepen, dus terug, zoeken naar een doorgaande weg.

Nadat we deze gevonden hadden konden we na een aantal kilometers inderdaad noordwaarts naar Campos, 8 km pal de wind op kop. Stevig

doortrappen tegen de "K"-wind in volgens Anja.

In dit ook al desperate plaatsje wat gegeten, kennelijk op de enige plek waar dit aantrekkelijk is. Er volgde ons nog twee fietsgezelschappen - die geen eten meer kregen overigens we waren dus precies op tijd - waarmee het pleintje geheel gevuld was.

We besloten om nu wel via Cas Concos terug te gaan. Er was nog wel een discussie over, met name welke afslag te nemen.

Gelukkig hadden we dit in een keer gevonden en was het oostelijk vasthouden en de wind schuin voor ons. Vanaf Cas concos wind in de rug en berg af, zo donderden we lekker Cala d'Or in en konden we deze tocht geslaagd afronden zonder ongelukken. Fantastische tocht weer!

's Avonds de fietsen gehavend ingeleverd (moreel een bezwaartje) en de volgende dag een voorspoedige reis terug gaf ons toch een gevoel even goed op vakantie te zijn geweest.